

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Koroških Slovencev važen čin.

Dosedanje neugodne okoliščine, mej kojimi je v prvi vrsti Šmerlingova zloglasna volilna geometrija, prouzročile so, da naši rojaki onostran Karavank doslej neso zastopani v državnem zboru. Izbrali so si sicer pred par leti trgovskega ministra svojim poslancem, a nepovoljna sapa odnesla ga je, ne da bi bil utegnil le trohico storiti za svoje slovenske volilce. Od takrat so koroški Slovenci v parlamentu brez zastopnika iz ožje domovine svoje in le poslanci iz drugih pokrajin slovenskih potezajo se zdaj pa zdaj za svoje korotanske brate.

A kadar sproži slovenski poslanec besedo o koroških Slovencih, oglasi se izvestno kak koroški poslanec, trdeč, da koroški Slovenci neso enakih mislij, da sami ne marajo za slovenske šole, niti za slovensko uradovanje, da naj torej poslanci s Kranjskega in Štajerskega le lepo tiho molče in se ne utikajo v koroške zadeve, katere jih prav nič ne brigajo. Taki in jednaki ugovori koroških poslancev so gola laž, kajti koroški Slovenci se prav iskreno zavzemajo za slovenščino in v velikej večini potrjujejo vse, kar govore slovenski poslanci na Dunaji.

Da pa to svoje mišljenje tudi javno pokažejo pred celim svetom dogovorili so se koroški Slovenci in napravili slovenskim poslancem zahvalna pisma, katera so podpisali deloma občinski in šolski sveti, deloma pa posestniki, ki so se v ta namen zbrali. Vseh teh zahvalnih pisem odposlalo se je poslancem na Dunaj s Koroškega 56 in sicer iz nastopnih krajev:

Apače, Bela, Bilčovec, Brnca, Št. Daniel, Domačale, Dvor, Golšovo, Gorenče, Gorje, Grabštanj, Št. Ilj, Jezersko, Št. Jur na Strmcu, Kamen, Klobasnica, Klošter, Grebinj, Kotlje, Št. Lenart, Libeliče, Lipa, Logaves, Podljubel, Prevalje, D. M. na Zili, Diekše, Podravlje, Oveja ves, Podgorje, Brodi, Reberca, Rožak (2), Ruda, Sela, Skočidol, Pliberk, Strojna, Sveče, Svetna ves, Škocijan, Škofiče, Šmarjeta Rožna, Šmarjeta Podjunska, Št. Štefan pri Trušnjah, Švabek, Tinje, Ukve, Velikovec, Vetrinje, Št. Vid Podjanski, Žabnice, Žel. Kapla, Žihpolje, Žitaraves.

Rečena zahvalna pisma pa imajo naslednjo vsebino:

„Visokočestiti gospodje državni poslanci! V državnem zboru ste dokazali, kako se nam koroškim Slovencev godi. Možato ste se potegovali za našo materno slovensko besedo, naj dobi v šolah in kancelijah svoje postavne pravice. Očitno povemo in potrjujemo, da ste govorili popolnoma po naše volji in po naših željah. Izrekamo Vam svojo najtoplejšo hvalo in zahvalo za ves Vaš trud, ter Vas vse prosimo, da nas koroške Slovence, ki v državnem zboru nimamo izmej koroških poslancev nobenega branitelja in zagovornika, tudi zanaprej tako bratovski in srčno branite in podpirate.“

S temi zahvalnimi pismi, odposlanimi od mnogo tisoč prebivalstva, je pač sijajno dokazano, da se koroški Slovenci živo zanimajo za slovenski jezik, za narodno ravnopravnost, da se gibljejo in da v starodavnem Korotanu v narodnem oziru nikakor še ni nastalo ona grobna tibota, katere bi naši nasprotniki tako koprneče želeli. Naši poslanci se bodo odslej lahko sklicavali na rečena zahvalna pisma, kadar jim bode kak nemšk poslanec očital, da naj se za Koroško ne brigajo. Kazoč na svoje, zahvalnice, bodo se lahko sklicevali na svoje, za njimi stoječe koroške brate, katere zastopati imajo pač večjo pravico, nego ta ali oni židovski „Schmock“ glede neodrešenih „Kočevcev“.

Naslanjajoč se na omenjena zahvalna pisma, piše „Mir“ v svoji poslednji številki z dne 10. t. m.:

Poznamo blage zastopnike kranjskih, štajerskih, goriških in isterskih Slovencev v državnem zboru; zato se trdno zanašamo, da naše zahvalnice in naše ponovljene prošnje ne bodo ostale glas vpijočega v puščavi. Ko se bode razpravljal državni proračun, posebno pa Liechtensteinov šolski predlog, takrat se bodo slovenski poslanci zopet uzajemno, bratovski in pogumno potegovali za nas koroške Slovence in branili naše naravne in postavne pravice. Zlasti bodo ministru Gauču dokazali, da se vkljub sprejete Klunove resolucije in vkljub te-

meljito dokazanega poziva g. državnega poslanca dr. Poklukarja še do dandanes kar trohice nič ni spremenilo v naših ljudskih šolah in učiteljskih pripravnicah na bolje. Nemškutari se, kakor poprej; v jednorazrednih začetnih šolah se poučujejo čisto slovenski otroci le v prvem polletji nekaj mesecev še v domačem, maternem jeziku, a potem poriva se slovenščina po slaboglasnem „Abecedniku“ sistematično v kot in ubogim slovenskim otrokom se usiluje celih sedem dolgih in dragih let nerazumljiva ptujščina namesto milega maternega jezika, kateremu gre v ljudski šoli pri poučevanju v vseh predmetih po zdravi pameti in po postavi vender le prvo mesto. Stariši tožujejo z duhovnimi pastirji vred, da jim šolarji še katekizma, sv. evangelija itd. ne znajo brati. Občinski šolski svetovalci prosijo za slovenske učitelje, a pošiljajo jim trde Nemce za učeniče čisto slovenskih otrok; domače le količkaj zavedne učitelje pa prestavljajo mej Nemce ali pa jih celo odstavljajo od službe, potem pa trdijo in poročajo, da slovenskih učiteljev — nemajo! Slovenska srenja v Bilčovsu je lani po letu prosila, da bi se otročiči v šoli vsaj bolje v maternem jeziku poučevali, za odgovor je dobila sitno preiskavo in — dolg nos. Druga velika občina v Št. Jakobu od meseca julija do danes zastoj čaka zaželjenega odgovora na jednako zahtevo. Pa silo trpi le za čas! Jedenkrat bode tudi za nas koroške Slovence nastopila doba, da se z nami ne bode ravnalo kakor s pritepenci, ki živé le od milosti svojih nemških sodeželanov, ampak kakor z zvestimi avstrijskimi državljani, ki nosimo z drugimi narodi jednaka bremena in z njimi zaslužimo jednake pravice.“

Lex Liechtenstein in naši pomisleki.

II.

(Konec.)

Oglejmo si sedaj vsebino § 6. Liechtensteinovega načrta! Ali da se nam zopet krivo ne tolmačijo nazori naši tu, ne zavijajo jasne naše besede, naglašati hočemo še jedenkrat ono stališče, koje zavzemamo glede ljudske šole. Po našem prepričanju mora biti ljudski šoli glavni smoter versko-

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXIII.

(Dalje.)

Fenički ugajal je Bazarov, a tudi ona mu je ugajala. Celo njegov obraz se je vzpremenil, kadar je govoril z njo: dobival je jasen, nekako dober izraz, in njegovi obični nebrižnosti družila se je nekako šegavo zanimanje. Fenička bila je z dne na dan lepša. V življenji mladih žensk je doba, ko se začno najedenkrat razcvitati in razcvitati, kakor polne rože; taka doba nastopila je Fenički. Vse je temu pripomoglo, celo julijska vročina, ki je vladala tedaj. Oblečena v lahko belo krilo videti je bila sama belejša in lahkejša: solnce je ni moglo ožgati, in vročina, pred kojo se ni mogla varovati, rudečila je iz lahka njeni lici in ušesi in odsevala ulivaje nežno lenost v vse njeno telo z dremotno utrujenostjo iz njenih lepih očesec. Ona skoro delati ni mogla, roki so jej kar uhajali v naročje. Jedva je hodila in vedno stokala in se pritoževala nad smešno slabostjo.

— Večkrat bi se morala kopati, govoril jej je Nikolaj Petrovič. Postavil je veliko, s platnom krito kopel nad jednim ribnikom, ki še ni popolnem usahnil.

— Oh, Nikolaj Petrovič! Predno do ribnjaka prideš — umreš, in če se vračaš — umreš. Saj ni nobene sence na vrtu.

— To je res, da ni sence, odgovarjal je Nikolaj Petrovič ter si praskal čelo. Nekdaj, ob sedmih v jutro, dobil je Bazarov, povračaje se s sprehoda, v davno odcveteli, a še gosti in zeleni bezgovi lopi Feničko. Sedela je na klopici, privezavši si po navadi belo rutico na glavo. Poleg nje ležala je cela kita od jutranje rose še mokrih rudečih in belih rož. Pozdravil jo je.

— A! Evgenij Vasiljič! rekla je ter ga pogledala, da bi malo privzdignila rutice rob, pri čemer se jej je razgalila roka do komolca.

— Kaj delate tu? vprašal je Bazarov prisedši k njej. — Ali kito vijete?

— Da, za na mizo k zajutreku. Nikolaj Petrovič ima to rad.

— A do zajutreka je še dolgo. Kaka množina cvetov!

Ravnokar sem jih nabrala, pozneje je vroče, in ne morem vrn. Le sedaj lahko dišeš. Popolnem

sem oslabela od te vročine. Bojim se, da bi ne zbolela.

— Kaka domišljija! Dajte, da vam potipam žilo. — Bazarov prijel je njeno roko, potipal jednako merno bjočo žilo in niti ni štel udarcev. — Vi bodete sto let živeli, rekel je izstopivši jej roko.

— Ah, Bog obvaruj! vskliknila je.

— Čemu? Ali bi ne živeli radi dolgo?

— Vender sto let! Naša babica imela je petinosemdeset let — in kaka mučenica je bila to! Črna, gluha, gubasta in vedno je kašljala, sama sebi bila je na poti. Kako življenje je to!

— Ali je torej bolje biti mlad?

— Kako pa da!

— Pa zakaj je bolje? Povejte mi!

— Zakaj? Glejte, jaz sem zdaj mlada, vse lahko storim — grem, pridem, prinesem in nikogar mi ni treba prositi... Kaj hočete se več?

— Glejte meni je pa vsejedno, če sem mlad ali star.

— Kako govorite — vsejedno? to je nemogoče.

— A sodite sami, Fedosja Nikolavna, kaj mi je moja mladost? Sam živim kakor sirota...

— To zavisi vse od vas.

— To ni res! Nikogar ni, da bi se me usmilil. Fenička pogledala je Bazarova po strani, a

npravna odgojo. Da se doseže vzvišeni ta smoter, utemeljena mora biti šolska odgoja ne na kako abstraktno-nebulozno splošno moralnost, temveč na podstavi pozitivnega verozakona. Glavno to vodilo nadvladati mora ves šolski pouk. Pri vsakem predmetu ljudske šole ozirati se je na to osnovno načelo, skrbno se mora učitelj izogibati sleherni besedici, katera ne bi v tesnem soglasji bila s konkretnimi zahtevami ter z duhom dotičnega verozakona. Verski duh prešini naj odgojevalno delo ljudske šole, vsa odgoja vrši se naj v onej harmonični jednoti, katera nam bodi porok, da zarod naš, vzgojen v ljudski šoli, zapusti šolske sobane, ojačen v svojem značaju, navdahren krepostij, proglašanih po pravstvenem zakonu lastnega veroizpovedanja.

Logična posledica temu vsakemu načelu je in mora biti, da se primerno uredi šolsko nadzorstvo. §. 6. napominanega načrta hoče to doseči potom določila, da cerkvi, oziroma dotični verski družbi izroča naloga sonadzorstva, obsegajočega vso šolo. Ali le princip izraža se v tem paragrafu, izvršitev njegova prepušča se popolnem zakonodavstvu posameznih dežel. Odkrito izjavljamo, da z golim platoničnim naglašanjem sličnega načela nikomur ni ustrezno. Bode se li zanikalo, da je tudi na podstavi sedanjega šolskega zakona duhovskemu oblastvu dovoljeno tako sonadzorstvo? vsaj v onih deželah, kjer deželni zakon imperativno veleva, da tudi v krajnem šolskem svetu morajo zastopani biti samostojni dušni pastirji, oziroma njih namestniki? Duhovščina zastopana je v krajnem in okrajnem šolskem svetu, njeni reprezentantje posedajo v deželnem šolskem oblastvu. Kdo torej mora tajiti zakonito njeno pravico, nadzorovati ves pouk v ljudski šoli, pravico, katera je prevokrepna tudi po obstoječih šolskih zakonih? Odstavek drugi § 6. v Liechtensteinovem načrtu izreka tedaj načelo, katero nikakor ni neznan sedanjemu šolskemu zakonodavstvu. „Offene Thüren einrennen“, tako označuje nemška prislovica jednako podjetje. Če je pa odlični predlagatelj knez Liechtenstein kaj več zahtevati nameraval, potem pač ni bilo umestno, da je načrt njegov tako megleno nejasen baš v najvažnejših svojih določbah. Povejte nam naravnost, kako obliko nameravate podeliti cerkvenemu sonadzorstvu, kake funkcije in kaka svojstva hočete omisliti dotičnim dostojanstvenikom, kakovo razmerje mislite ustvarjati mej državnimi in cerkvenimi nadzorniki ter po kakem načinu bode poslednjim uplivati na šolsko organizacijo in učiteljsko osebo — potem se bomo lažje pobotali o tem temeljnem vprašanju.

Še jedenkrat bodi naj povedano: glede šolskega namena nema razlike mej nami in onimi poslanci, kateri so podpisali Liechtensteinov predlog. Toda dočim pisec te razprave misli, da se namen, po kojem težimo, dá doseči tudi na podlagi sedanjega šolskega zakona morda z neznatnimi spremembami, — nasvetuje načrt v § 6. neko organizacijo, katere pa vender niti v velikih obrisih ne predstavlja. Taka stvar diskutirati je sila težavno, odločiti se za njo bode pa mogoče stoprav tedaj, če bode nam znana avtentična interpretacija te določbe, če bomo potolaženi glede njenega sežaja, če se uganjka, kojo dosihmal še

vidimo v § 6., predrugači v natančno formulirano, precizno izraženo zahtevo!

Evo nam nekoliko opazek, storjenih s pedagoško-didaktičnega stališča, — v tretjem in zadnjem članku bavili se bomo z državnopravnimi vprašanji, sproženimi po kneza Liechtensteina šolskim predlogu.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 16. marca.

Predvčeraj je **Praški mestni zbor** prešel na dnevni red o predlogu Mladočehov, da bi se mestno zastopstvo izreklo proti Liechtensteinovemu predlogu. Poročevalec Milde je poudarjal, da ima Liechtensteinov predlog mnogo dobrih določeb. Reforma sedanjega šolskega zakona je jako potrebna. Pojasnjeval je, da je sedanji šolski svet zakon izdelalo ministerstvo, v katerem sta sedela znana češka prijatelja Herbst in Hasner. Ti zakoni nasprotujejo osnovnim zakonom, po katerih ima državni zbor sklepati le o splošnih načelih šolstva, o vseh podrobnostih pa deželni zbori.

Zopet se govori, da bode odstopil **vojni minister**, grof Byland Rheidt, zaradi slabega zdravja. Ostal bode baje le tako dolgo, da bodeta zborovali delegaciji. Vojni minister že dalj časa boleha. Misli je že parkrat dati ostavko, a jo je vsekdar umaknil samo radi tega, ker bajè ni sposobnega naslednika.

Vnanje države.

Srbske skupščini predložila se bode najprej davčna reforma in predloga o reorganizaciji vojske, potem pa budget. Zborovanje se bode kaj mirno vršilo, ker je opozicija jako majhna in nema v zbornici nobenega odličnega vodje. Nekaj opozicijonalcev se pa zborovanja niti udeležilo ne bode, ker je Ristić nasvetoval, naj liberalci ne idejo v zbornico, dokler razmere zanje ne bodo ugodnejše. Pravosodni minister pripravlja zakon, s katerim se bode odpravila kazen v železji po kaznilnicah. — 20 naprednjaških okrožnih načelnikov izročili so sodiščem zaradi zlorabe uradne oblasti pod prejšnjimi vladami.

Bolgarski knez je baje pisal svojim bratom, da nikakor ne misli ostaviti Bolgarske, temveč hoče rajši umreti v deželi. — V časopisu „De-veti Avgust“ piše se iz Ruščuka, da tam vlada silna razburjenost. Vse se povprašuje: Ali bode vojna zaradi Bolgarije? Vsi, ki ne pripadajo paločnikom, ne žele vojne, ki bi bila strašna nesreča za Bolgarijo, ki je že brez tega dovolj vznemirjena. „Omadjarjeni“ Bolgari, katerim prištevata dopisnik vse Koburžanove privržence, silno želé vojne. Te izdajice propovedujejo, da je Rusija sklenila iz Bolgarije napraviti „Zadunavsko gubernijo“, da se bode bolgarski narod mogel svobodno gibati samo tedaj, ko bode Rusija premagana, kajti močna Rusija je vedna nevarnost za Bolgarijo. Zategadel se Koburžanovi pristaši družijo s sovražniki Rusije in sli bodo proti njej v boj. Da se Koburžanova vlada zares pripravlja za vojno, dokazuje sledeči faktum: V Ruščuk je prišel italijanski vojaški agent v spremstvu majorjev Drandarevskega, Andrejeva, Sapunova in drugih, ki so ogledovali založišča, orožnice in utrdbe, in se je potem dalo povelje, da se ima popraviti, kar treba. V arzenalu dela se hitro, trdnjave se popravljajo po instrukcijah, katere je dal italijanski vojaški agent. Okrožnim oblastvom dal se je ukaz, da se morajo popisati konji in vozovi. Mestna posadka se je podkrepila z novimi divizijami. Vojaki pa pogostem uhajajo. Zadnji čas jih je ubežalo kačih 60. Kam so bežali, se ne ve. Vladni pristaši sodijo, da v Turčijo, in da bode Koburžan zahteval od turških mejnih vlastij, da jih izročé. —

Carigranski dopisnik tega lista pa piše, da je Koburžan, ko je bil prišel v Burgas, bil obiskal primorsko selo, pred katerim je bil zasidran parnik „Miltin“ društva „Kurdži“, katerega parniki vozijo pod turško zastavo. Da pokaže svojo prijaznost Turkom, in sultanu svojo udanost, izrekel je madjarski poročnik željo, da bi počastil parnik s svojim pohodom. Ko je stopil na ladjo, sneli so hitro turško zastavo in jo zamenili z bolgarsko. To je tako razveselilo bednega poročnika, da je poljubil turško zastavo in pritisnil jo na čelo ter tako pokazal hlapčevsko udanost svojemu suverenu. To je dopisniku pripovedoval sam kapitan, ki se je veselo posmehoval Koburžanu, kateri mu je dal 50 turških lir, Aleksandrov red in zapisal njegovo ime, da ga naredi za organizatorja bolgarskega brodogaja, kadar se osnuje. Poslednje potovanje Koburžanovo po Bolgariji je stalo 300.000 frankov. — Po več krajih v Bolgariji je narod jako nevoljen s Koburžanom. Posebno duhovščina jako agituje proti njemu. Trnski protopop je oznanil v cerkvi, da narod ni dolžen biti pokoren sedanji nezakoniti vladi. Oblastva so ga hotela zaradi tega zapreti, pa so se zbala prebivalstva. — Izneverjenje pri prvem polku v Sofiji je jako vznemirilo bolgarske vladne kroge. Zmanjkalo je ves denar, kolikor ga je bilo v blagajnici, kačih 42.000 frankov. Sodi se, da se je denar izneveril, da bi se porabil v kake puntarske namene. Zapri so poročnika izplačevalca in necega seržanta tega polka. Preiskava vrši se kolikor se da tajno. Majorja Popov in Bonev sta odstavljena. Sedaj je Tanalov imenovan brigadirjem.

Srednjeazijska železnica, katero je gradil **ruski** general Anenkov, dodelana je do Buhare. Dne 9. t. m. prišel je prvi vlak z generalom Anenkovom in gosti iz Merva, Askabada in Čardžna. Buharcev se je mnogo zbralo na kolodvoru, ki so z gromovitimi „ura“-klici pozdravljali prihajajoči vlak. Ob otvoritvi železnice bila jo parada ruskih in buharskih vojsk. — V Rusiji se jako veselé, da se odnošaji z Nemčijo vidno boljšajo, posebno pa, da je kurs ruskim vrednostnim papirjem že nekoliko prarastel. Splošno se misli, da bode Bismarck odstopil, četudi ne prav prostovoljno in da se bode potem razdrla avstrijsko-nemška zveza. Samo „Grazdani“ misli drugače in trdi, da bi bila največja napaka novega cesarja, ko bi odpustil Bismarcka. Bismarck ostane Bismarck in njegova stranka je cela Nemčija.

Pri posvetovanji o vojaških reformah je izjavil v **španjski** zbornici vojni minister, da mora Španija ostati nevtralna, ko bi prišlo do velike evropske vojne.

V **Japanu** izdali so nove tiskovne zakone. Izdatelji, uredniki in sodelavci morajo biti vsaj 20 let stari, japonski podložniki, ki neso bili še nikdar kaznovani. Izdajatelji morajo uložiti 700 do 2000 rubljev kavcije. Ako se tiska neresnica, mora se natisniti popravek. Če je popravek dvakrat tako dolg, kakor je bil priobčen odstavek, sme ga uredništvo okrajšati. Nikak oficijalni dokument se ne sme tiskati brez dovoljenja ministerstva notranjih zadev, katero more konfiskovati list ali ga pa celo ustaviti, če je njega pisava nevarna za javni red ali utrjenim in v Japoniji priznanim običajem in pravom. Za tiskovne prestopke določene so visoke kazni.

Domače stvari.

— (Umrl) je včeraj zvečer ob 6. uri gosp. Hubert Hoffmann, c. kr. notar v Radovljici. v najlepši moški dobi. Pokojnik, ki je bil jedva par let notar, bolehal je na plučih že dlje časa in iskal zdravja v toplih krajih, v Nizzu, Meranu in drugod, a zaman. Kdor'ga je poznal, obžaloval bode njegovo prerano izgubo, kajti bil je obče priljubljen mož, poštenjak in vrl rodoljub. Lahka mu zemljica!

rekla ni ničesar. — Kako knjigo imate tu? vprašala je čez nekoliko časa.

— To-le? To je učena, modra knjiga.

— Vedno se učite. Ali vam ni dolgčas? Mislim, da že tako vse znate.

— Kakor vidite, ne vsega. Poskusite mi malo čitati.

— Saj ničesar ne razumem. Ali je ruska? vprašala je Fenička jemaje z obema rokama težki zvezek. — Kako je debela knjiga!

— Ruska.

— Vsejedno, jaz ne razumem ničesar.

— Saj nečem, da bi razumeli. Le videl bi vas rad, kako bode čitali. Kadar čitate, premika se vam konec noska jako milo.

Fenička, ki je začela poluglasno brati razpravo „o krezoti“, zasmejala se je in odložila knjigo... padla je s klopice na tla.

— Ugajate mi tudi, kadar se smejate, rekel je Bazarov.

— Dovolj!

— Ugajate mi, kadar govorite. Kakor da bi šunel poteček.

Fenička odvrnila je glavo. — Kaki ste! dejala je brskaje s prsti mej cvetjem. — Kaj vam je do

tega, če mene slišite? Govorili ste s tako umnimi gospemi!

Eh, Fedosja Nikolavna! Verujte mi: vse umne gospe na svetu niso vredne vašega komolčka.

— Česa vsega si ne izmislite! šepnila je ter stisnila roki k sebi.

Bazarov pobral je knjigo. — To je zdravniška knjiga, zakaj ste je vrgli na tla?

— Zdravniška? ponovila je Fenička, ter se obrnila k njemu. — Veste kaj? Odkar ste mi dali one kapljice, ali pomnite? od tedaj Mitja tako dobro spi! Niti ne vem, kako bi vas zahvalila, vi ste res tako dober!

— Sedaj treba je zdravnike plačati, opomnil je z nasmehom Bazarov. — Zdravniki, to sami veste, so koristni ljudje.

Fenička uprla je v Bazarova svoji očesi, ki sta bili še temnejši videti radi bleska padajočega na gornji del njenega obraza. Vedela ni — ali se šali ali ne.

— Ako hočete, prav radi vam... Vprašati moram Nikolaja Petroviča...

— Vi mislite, da hočem denarja, prekinil jo je Bazarov. — Ne, denarja ne zahtevam od vas.

— Česa pa? vprašala je Fenička.

— Česa? ponovil je Bazarov. — Uganite!

— Jaz sem slaba ugibalka.

— Torej vam bom sam povedal; rad bi imel... jedno iz teh rož.

Fenička se je zopet zasmejala in celo z rokama plesnila, tako jo je zabavalo zahtevanje Bazarovlje. Smejala se je in ob jednem jej je to las-kalo. Bazarov gledal jo je nepremično.

— Izvolite, izvolite, rekla je naposled in nagnivši se h klopi jela prebirati rože. — Kako želite, rudečo ali belo?

— Rudečo, pa ne preveliko.

Vzravnila se je. — Tu vzemite, rekla je, a takoj skrčila je iztegneno roko in ugriznivši se v ustni zrla proti uhodu lopičinem in poslušala.

— Kaj je? vprašal je Bazarov. Nikolaj Petrovič?

— Ne... Šli so na polje... jaz se jih tudi ne bojim... a Pavel Petrovič... Zdelo se mi je...

— Kaj?

— Zdelo se mi je, da hodijo oni tu. Ne... nikogar ni. Vzemite! — Fenička dala je Bazarovu rožo.

— Čemu se bojite Pavla Petroviča?

(Dalje prih.)

— (Presvetli cesar) podaril je 300 gld. za popravila cerkve in samostana kapucinskega v Kopru. — Občini sv. Krištofa pri Laškem trgu podaril je cesar za zgradbo šole pri sv. Jediti 200 gld.

— (Vojaško godbo,) ki bi imela v nedeljo pri „Slavčevem“ koncertu Strossmayerju na čast sodelovati, so včeraj od povedali. Upamo da bode ta odpoved koncertu le za reklamo.

— (Osepnice v Djakovem.) „Tagespost“, „Agrar Zeitung“ in kot tretja v zvezi naša „Laibacher Zeitung“, priobčujejo zaporedoma vest, da so v Djakovem in okolici kar čez noč začele razsajati osepnice. Dasi še pred par dnevi o tej epidemiji ni bilo ne duha ne sluha, javlja se sedaj, da je obbolelo že 563 osob, umrlo pa 79. Vsled tega so vse šole v Djakovem zaprte, prepovedani vsi sprevodi, procesije in sploh zbiranje ljudstva. Kar se Djakovega samega tiče, priznava „Agrar Zeitung“, da je do 10. t. m. bilo ondu samo 10 slučajev. Osepnice v Djakovem zdé se nam zelo podobne znani „Velegrajski kugi.“

— (Ljudski shod.) Včerajšnja „Laibacher Zeitung“ vedela je povedati, da bode v nedeljo dne 18. t. m. popoldne ob 2. uri v kazinskem steklenem salonu ljudski shod. A to je bil račun brez krčmarja, kajti kazinski gostilničar g. Heger je shod odločno odpovedal. Mesto kazine izbrali so si aranžerji shoda pivarno („Bierhalle“) na sv. Petra predmestji. Dnevnega reda ne poznamo tako na drobno, kakor uradni list, toliko smo pa vender čuli, da bode za konfesionalno šolo govoril — g. Regali.

— („Belega križa“ podružnica v Ljubljani), predsednik g. Gustav Habit, načelnik železnični postaji v Ljubljani, izdala je računsko poročilo o svojem delovanju od januarja 1883 do začetka t. l. Delovanje bilo je prav uspešno. Dočim se je 1885. l. glavnemu vodstvu na Dunaj odposlalo samo 85 gld. 60 kr., narastla je vsota 1886. l. že na 156 gld., lansko leto pa na 500 gld. Podružnica šteje 111 članov.

— („Učiteljski Tovariš.“) List za šolo dom ima v 6. številki vsebino: V brambo in pojasnilo. — Otroška individualnost. Fr. Gabršek. — Knjiga slovenska. — Slika iz narodne vzgoje. Sestavil Ivo Trošt. — Učila. (Spisal J. Lapajne.) — Opis šolske občine Blagovica. Sestavil Fr. Marolt. — Poberki o šolstvu iz minulega zasedanja deželnih zborov. — Dopisi. — Razpisi.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zbolelo: 0. Ozdraveli: 2 moška, 1 ženska, 2 otroka. Umrli: 1 moški.

— (Nova slovnica) izšla je pod naslovom: „Grundriss der slovenischen Grammatik mit Übungsbeispielen, Gesprächen und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis. Von Dr. Jakob Sket, k. k. Professor. Klagenfurt 1888. Druck und Verlag der St. Hermagoras-Buchdruckerei. 184 str. Prav srečno sestavljena ta slovnica, bode Nemcem, ki se hote vsaj za silo priučiti slovenskemu jeziku, jako dobro došla, kajti odpomogla bode živi potrebi, ki se v praktičnem življenju vedno bolj čuti. Gospod pisatelj nameraval je s to slovnico olajšati promet mej Nemci in Slovenci in ta namen se je v knjigi tudi v polni meri dosegel. Knjiga razdeljena v 30 lekcij na kratko, a poučno razpravlja oblikoslovje, skladnjo in besedotvorje, pojasnujoč je s praktičnimi vajami. Dodanih je 25 pogovorov iz vsakdanjega življenja in pa nemško-slovenski slovarček, obsejajoč do 3600 besed. Oblika in tisk sta jako lična, vsa knjiga pa taka, da se mora prav toplo priporočati.

— (Kmetijsko predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc, v nedeljo, 18. t. m., popoldne po cerkvenem opravilu v šoli na Ježici in 19. t. m., to je na sv. Jožefa dan, popoldne po cerkvenem opravilu, v šoli v Ribnem pri Bledu.

— (Trboveljska družba) opustila je včeraj kopanje premoga v Libojah. Vsled tega je kacih 50 delavcev ob kruh.

— (V Ljubnem,) v Savinjski dolini, izneveril je poštar J. Globočnik 2000 gld. Bil je poprej urar v trgu, dobivši pošto, rabil je izročeni mu denar za svoje potrebe. Dne 13. t. m. prišel je sam k okrožni sodnji v Celje, kjer je sedaj zaprt.

— (Pesnica) je pri Moškanjih pod Ptujem stopila čez bregove in preplavila njive in travnike na široko.

— (Mesto Mariborsko) prejelo je v dveh mesecih, januarji in februarji t. l. 2794 gld. 5 kr. tržnine („štantnine“) od slovenskih kmetov, ki ondu svoje pridelke postavljajo na prodaj.

— (Slovenska čitalnica v Gorici) priredi v ponedeljek dne 19. t. m. o svečeniški petdesetletnici premilostnega vladike monsignora Josipa, Jurija Strossmayer-ja, odličnega svojega častnega člana slavnostno besedo s naslednjim sporedom: 1. „Mi Pjevajmo“, uglasbil A. Förster, poje moški zbor; 2. „Slavnostni govor“, uglasbil Fr. R. Kuhač, poje mešani zbor se spremljevanjem glasovira; 3. „Darilo“, uglasbil A. Nedved, samospjev se spremljevanjem glasovira; 4. „Pozdrav“, uglasbil dr. Gustav Ipavec, poje mešani zbor; 5. „Srce je odkrila“, vesela igra v jednom dejanji. Ta igra se je že predstavljala v navzočnosti premilostnega slavljenca dne 24. maja 1884. 7. „Na Goro“, uglasbil A. Nedved, poje mešani zbor; 8. „Venec slovenskih narodnih pesnij“, sestavil A. Förster, poje moški zbor, sopran in alt se spremljevanjem glasovira. Pričetek ob 7^{1/2} uri zvečer. Po besedi domača zabava. K obilnej udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 15. marca. Povodenj povsod vedno večja. Sedaj začela naraščati tudi Tisa in proti Segedinu. Mesta Arad, Mako, Temesvar, Komorn in Ostrogon (Gran) v nevarnosti. V valovih Vage utonilo včeraj 5 otrok, blizu Novega Sada pa cel sprevod.

Berolin 15. marca. Cesarjevič Rudolf došel semkaj ob 12 pri 25 minut. Na kolidvoru vsprejeli so ga cesarjevič Viljem, princa Henrik in Albrecht, veliki vojvoda badenski, dedni princ meiniški in princ Hohenzollern. Pozdrav obeh cesarjevičev najsrčneji.

Pariz 15. marca. Boulangerja včeraj ni bilo v Pariz, kakor se je domnevalo. Vojnega ministra dekret odposlal se je včeraj po pošti v Clermont-Ferrand, kjer se je opoldne izročil. Kakor javlja „Cocarde“ je Boulanger naznanilo vsprejel „smejé in majáje z ramama.“ „Cocarde“ piše: Odstavljenje Boulangerja je darilo, katero ponese general Billot k pogreb-nemu sprevodu v Berolin. Carnot in ministri so strahopetci in izdajice; vsa Francija bode protestovala. Rochefort piše: „Bismarck potreboval je tolažila povodom smrti svojega gospodarja. Nemčija gre zdaj lahko nad nas.“

Pariz 15. marca. V telegramu iz Clermont-Ferranda z dne 15. t. m. na poslanca Laguerre pravi Boulanger, da je šel v Pariz, ker je hotel videti svojo obolelo soprogo. Ministru je bilo znano, a mu ni hotel dati dovoljenja, dočim drugi korni poveljniki brez dovoljenja neprestano v Pariz hodijo. Dežela bode spoznala, da so njega zadeli, ne zato, ker je bil v Parizu, temveč zaradi volilnega izida dne 26. februvarja. — Časniki objavljajo drugo pismo Boulangerjevo z dne 3. t. m., v katerem odločno oporeka, da bi se bil volitev dne 26. februvarja udeleževal, izjavljajo, da s sovražniki republike nikdar zveze sklepal ne bode. „France“ graja naredbo proti Boulangerju.

Velike Lašiče 16. marca. Semenj v Zdenski Rebri dne 20. marca dovoljen.

Žnidaršič, župan.

Dunaj 16. marca. „Armee-Verordnungsblatt“ objavlja ukaz cesarjev, da bode v spomin srčnega osebnega prijateljstva mej cesarjem in pokojnim nemškim cesarjem 34. pešpolk na večne čase imel naslov: Viljem prvi nemški cesar in kralj pruski. Dalje imenoval je cesar nemškega cesarja Friderika vrhovnim imajteljem 10. husarskega polka ter odredil, da bode 20. pešpolk odslej imel ime: Friderik, nemški cesar in kralj pruski, 7 hus. polk pa: Viljem, cesarjevič nemške države in cesarjevič pruski. — Pri žalnem opravilu v protestantske cerkvi bili prisotni: Cesar in nadvojvodi Karol Ludovik in Viljem v pruskih uniformah, nadvojvodi Ludovik Viktor in Karol Salvator, ministri, dvorni dostojanstveniki, diplomati, namestnik, župan in predsedstvi obeh zbornic.

Razne vesti.

* (Luč bodočnosti.) Imamo že glasbo bodočnosti in še mnogo drugih stvari, o katerih že danes razmišljujemo in sklepamo, da bodo obveljale

v bodočnosti. Kar se ravno luči tiče, imamo danes plinovo in električno svečavo; toda vse te luči bode prekosila nova luč, katero so izumili Angleži. V kristalni palači v Londonu uveli so nedavno novo luč, „lucigen“ imenovano, in angleški listi, osobito „The Industrial World“ mej njimi poročajo, da bode ta „lucigen“ izpodrinil plinovo in električno svečavo ter da nam bode v bodočnosti samo on razsvetljeval sobe, dvorane, palače in ulice. Lucigen sveti tako močno, da moraš navadni rokopis razločno čitati na 150 korakov. Ta luč je izredno po ceni, ker jo izdelujejo iz zraka in finih delov olja. To je torej soparna zmes, ki lepo in jednako gori. Troški iznašajo n. pr. desetino plinovitih troškov. Posebno prednost pa še ima lucigen, da blešči manj, nego električna luč. Kakor vidimo, začeli bomo zopet svetiti z oljem, kakor prej, toda v drugi obliki.

Narodno-gospodarske stvari.

Kmetovalci, odprite oči!

Kmalu bo izginil sneg, in kmetovalec bode pričel iz novega svoje trudapolno delo na polji. Kakor bo sejal, tako bode tudi žetel. Ako je torej dobra žetev zavisna ne le od Boga, ampak tudi od kmetovalca samega, važno in imenitno je zanj, da setev tako opravi, da se sme nadejati dobre žetve. Ob mnogih prilikah sem poudarjal, da je kmetovalec izgubljen, ako se zanaša na tujo pomoč, a si sam ne pomaga. Kako naj si pa pomaga? Oj koliko je takih prilik! Kdor ne pozna nobene take prilike, prebera naj ta članek in spoznal bode vsaj jedno.

Odkar se je žito toliko ucenilo, da ga ni vredno našemu kmetovalcu pridelovati za prodaj od tedaj ostala je živinska reja jedini pripomoček, ki mu obeta vsaj nekaj dobička. Kdor pa redi živino, imeti mora krme. Najvažnejša krma po slovenskih deželah je poleg travniškega sena vsekakor detelja. A tudi pridelovanje važne te rastline peša pri nas, in sicer po krivdi kmetovalca samega. Predenica se širi po slovenskih pokrajinah tako zelo, da so morali po nekaterih krajih že opustiti deteljno setev, po drugod jim pa kratki predenica tako pridelek, da ne dobivajo niti polovice tega, kar bi morali. Pa še nekaj. Samo Kranjska je izvažala deteljnega semena vsako leto po več nego za jeden milijon goldinarjev vrednosti, danes pa ga ne izvažajo niti zasto tisoč več. Nedavno mi je pravil Ljubljanski trgovec da je pred leti iz dežele prodal kranjskega deteljnega semena na leto več nego 10.000 novih stotov danes pa niti tisoč ne. Pred leti so v Ljubljani s tem semenom tržili na debelo mnogi trgovci, danes trgujejo še trije. Kolika izguba da je to za deželo, zlasti za kmetovalce, to si more vsak misliti. Da se je pa kupčija z deteljnim semenom tako močno unesla, prihaja od tod, ker je kranjsko deteljno seme izgubilo zbog primešanega predeničnega semena svoje dobro ime. Kranjsko deteljno seme, ki je bilo na izvrstnem glasu ne le v Avstriji, temveč tudi na Nemškem, umakniti se je moralo semenu drugih dežel, katere znajo pridelovati čisto seme. Predenica uničuje torej pridelovanje detelje za krmo in kupčijo z deteljnim semenom. To zaprečiti in zopet popraviti je dolžnost naših kmetovalcev. A kako? Jedini pomoček, da zatremo predenico, je setev čistega semena.

Kdor se nadeje pomoči od deželne postave, ki ukazuje zatiranje predenice; kdor misli, da bodo kmetovalci zatrli predenico na njivi, ta se vara. Ako bode pa vsi kmetovalci dosledno sejali tako seme, v katerem ni prav nič predeničnega semena, odkrižali se bomo prav kmalu nadležnega in na vso moč škodljivega plevela. Dokler pa pojde po starem naprej, toliko časa ne bode predenica ne le prenehala, temveč še množila in širila se bode. Preiskava, katero je izvršila c. kr. pregledovalna postaja na Dunaji, pokazala je, da ima 1 kilogram primerno še precej čistega kranjskega deteljnega semena 1050 predeničnih zrn v sebi, slabša po več in sicer do 2000 zrn. Nedavno je prodal neki kmetovalec v Ljubljani 20 klg. deteljnega semena. Trgovec, ki je to seme kupil, izbral je iz njega 2 klg., reci dva kilograma predeničnega semena. Tako seme pa naši kmetovalci tudi sejejo, torej ni čuda, ako pridelajo namesto detelje predenico. Kadar pa kupijo semena v mestu, kupijo pa ravno takega. S svojimi očmi sem videl, ko je kupil Ljubljanski trgovec dve vreči deteljnega semena, katero je pregledala že imenovana postaja ter spoznala, da ima vsak kilogram nad 1000 zrn predeničnega semena. Tako seme prodajajo naši trgovci na drobno, kmetovalci ga kupujejo, ker mislijo, da so Bog ve kaj prihranili, ker so kupili kilogram za 5 kr. ceneje. Da še huje je! K nekemu trgovcu v Ljubljani, ki kupčuje z deteljnim semenom na debelo, hodijo gospodarji kupovat pleve od deteljnega semena. Te pleve rabijo za seme. Potem pa na njivi ni drugega nego čez in čez predenica. In zdaj pa nastane križ: Država pomagaj, dežela pomagaj, kmetijska družba pomagaj! Sam si pomagaj! Kupi si poštenega semena, če moraš tudi po 10 kr. dražje plačati kilogram, in imel bodeš njivo brez predenice, in ker je tako seme tudi bolj kalivo in rastno, potreboval ga bodeš tudi manj. Dobro in zanesljivo seme je pa le tisto, ki je predelano in za dobro spoznano od c. kr. pregledovalne postaje na Dunaji. Kje pa je dobiti takega semena? Na Kranjskem ga ne pro-

daja nihče na drobno, in drugje na Slovenskem pa tudi ne vem. Ker je Kranjska c. kr. kmetijska družba dolžna v takih slučajih pomagati in posredovati, zato je ukrenila naročiti na Dunaji pregledano seme in ga oddajati kmetovalcem kolikor močje ceno.

Pravega francoskega semena lucerne ali nemške detelje kilogram bode ude c. kr. kmetijske družbe stal 98 kr., neude 93 kr.

Najboljšega semena rudeče ali štajerske detelje kilogram bode za ude c. kr. kmetijske družbe stal 53 kr., neude 58 kr.

Zavoj ali vrečo bode posebe plačati. Družba bode pošiljala seme po povzetji ali ga pa oddajala proti gotovemu plačilu v pisarni svoji.

Ker bode družba naročila le toliko semena, kolikor ga bodo gospodarji naročili pri njej, naj se oglasi vsak, ki tega semena želi, že sedaj, koliko ga rabi in naj pošlje ob jednem polovico zneska za aro. Naslov je: C. kr. kmetijska družba kranjska v Ljubljani. Gustav Pirc.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-253)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Tujci:

15. marca:

Pri **Slonu:** Langer, Klein, Wallfisch, Hochfeld, Huber, z Dunaja. — Valenta iz Bosne. — Seidl, Herzog iz Schapringera iz Pies. Šufraj iz Vel. Lašč. — Strašek iz Litije. — Junz iz Rakeka.

Pri **Malič:** Steinharter iz Monakovega. Kahn, Paus iz Monakovega. — Schalz z Dunaja. — Müller Heilbrunn-Schapringera iz Pečuha. — Hipssich iz Maribora. — Stare iz Kamnika.

Pri **južnem kolodvoru:** Kralj z Reke. — Katorch iz Pole. — Predovič iz Zagreba.

Pri **avstrijskem cesarji:** Kušar iz Sarajeva. — Karpelleš iz Linca.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
15. marca	7. zjutraj	723.6 mm.	3.4° C	sl. jz.	obl.	6.80 mm.
	2. popol.	724.5 mm.	10.4° C	z. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	724.2 mm.	6.6° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 6.8°, za 3.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16 marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	kr.	včeraj	—	gld.	danés
Papirna renta	77.5	—	77.5	—	77.50	—
Srebrna renta	79.05	—	79.05	—	79.05	—
Zlata renta	108.50	—	108.50	—	108.75	—
5% marcna renta	92.45	—	92.45	—	92.40	—
Akcije narodne banke	857.00	—	857.00	—	858.00	—
Kreditne akcije	268.20	—	268.20	—	268.40	—
London	126.93	—	126.93	—	126.90	—
Napol.	10.04	—	10.04	—	10.04	—
C. kr. cekini	5.99	—	5.99	—	5.98	—
Nemške marke	62.35	—	62.35	—	62.37 1/2	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	—	—	—	—
Državne srečke iz l. 1864	100	163	—	—	75	—
Ogerska zlata renta 4%	—	96	—	—	50	—
Ogerska papirna renta 5%	—	3	—	—	30	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	—	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	—	100 gld.	—	—	117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	—	—	20	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	—	—	50	—
Kreditne srečke	—	100 gld.	—	—	179	—
Rudolfove srečke	—	10	—	—	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	—	120	—	—	101	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	212	—	—	50	—

Poslano.

(10-10)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
 I kas izkušán liek proti trajnom kašlju plúčevine I želudca bolesti grčljana I proti méhuránu kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

Vsprejemem takoj

trgovskega pomočnika,

urnega prodajalca, z dobrimi spričali in lepega obnašanja, ki zna slovenski in nemški.

Josip Matič,

trgovina za specerije, delikatese itd.,
 v Celji.

(202-2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Posojilnica v Sevnici,

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom.

Računski sklep

za 5. upravno leto 1887.

Dohodki

	gld.	kr.
Gotovina 1. januarja 1887	1449	96
Zadružni deleži od 88 zadružnikov	88	—
Ustopenina	88	—
Vrnena posojila	8517	35
Obresti od posojil	2387	61
Izposojila zadruge	9000	—
Hranilne uloge	21801	12
Upravne doklade	181	35
Skupaj	43513	39

Denarni promet.

	gld.	kr.
Zadružni deleži izplačani	38	—
Izplačane obresti zadružnih deležev	6	32
" hranilne uloge	21961	26
" obresti hranilnih ulog	532	57
Vrnena izposojila zadruge	3000	—
Plačane obresti za izposojila zadruge	439	25
Posojila društvenikom	14313	—
Dohodninski davek za l. 1886	15	42
Neposredne pristojbine za l. 1886	28	50
Dohodninski davek za l. 1887	14	63
Za dobre namene	20	—
Upravni stroški	163	34
Gotovina 31. decembra 1887	2981	10
Skupaj	43513	39

Stroški

Kredit

	gld.	kr.
Prejete obresti za posojila	2387	61
Zaostale obresti za posojila od l. 1887	278	04
V l. 1886 za l. 1887 plačane obresti za posojila	205	09
Za l. 1888 predplačane obresti od izposojil	102	62
Obresti od naloženega denarja	11	—
Za l. 1886 plačani davek in neposredne pristojbine	43	92
Upravne doklade	181	35
Skupaj	3209	63

Konto zgube in dobička.

	gld.	kr.
Za l. 1888 predplačane obresti od posojil	291	34
Zaostale obresti od posojil od l. 1886	146	37
Izplačane obresti za izposojila	439	25
V l. 1886 za l. 1887 plačane obresti od izposojil	15	11
Izplačane obresti hranilnih ulog	532	57
" zadružnih deležev	6	32
Kapitalizovane obresti hranilnih ulog	1072	80
" zadružnih deležev	59	37
Obresti rezervnega fonda za l. 1887	67	19
Dohodninski davek za l. 1887	14	63
" in neposredne pristojbine za l. 1886	43	92
Zaostale neposredne pristojbine za l. 1887	32	70
Za dobre namene	20	—
Upravni stroški	163	34
Čisti dobiček	304	72
Skupaj	3209	63

Debet

Aktiva

	gld.	kr.
Inventar	131	99
Posojila 446 društvenikom	43038	20
Zaostale obresti od posojil	278	04
Za l. 1888 predplačane obresti od izposojil	102	62
Naloženi denar	220	03
Obresti od naloženega denarja	11	—
V gotovini dné 31. decembra 1887	2981	10
Skupaj	46762	98

Bilanca.

	gld.	kr.
Zadružni deleži od 462 strank	1241	—
Obresti od zadružnih deležev	210	05
Hranilne uloge od 148 uložnikov	31911	36
Kapitalizovane obresti od hranilnih ulog	1072	80
Za l. 1888 predplačane obresti od izposojil	291	34
Izposojila zadruge	10200	—
Reservni fond konec l. 1886	gl. 1343.82	—
5% obresti za l. 1887	67.19	—
Ustopenina v l. 1887	80.00	—
Skupaj	1499	01
Zaostale neposredne pristojbine za l. 1887	32	70
Čisti dobiček	304	72
Skupaj	46762	98

Pasiva

Fran Veršec l. r.

Fran Lenček l. r.,
 ravnatelj.

Anton Fabiani l. r.

Ludvik Smole l. r.

Vinko Meditz l. r.

(201)

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da je visoko c. kr. namestništvo v Trstu dovolilo občini Rihemberški vsako leto 4 (štiri) semnje (trge) za živino kakor tudi za razno drugo blago. Tem semnjem (trgom) so določeni naslednji dnevi:

1. semenj (trg) bode na veliki torek,
2. " " " dne 4. julija,
3. " " " na kvatno soboto v jeseni, in
4. " " " dne 21. decembra.

Ako pa pride kateri teh dnij na nedeljo ali praznik, prenese se semenj (trg) na sledeči dan.

V tekočem letu se ne bode plačevala tržnina za živino.

Županstvo v Rihemberku,

dne 20. svečana 1888. (149-2)

Največja prihranjenja v gospodinjstvu. V prodajalnicah kolonialnega blaga in delikates ter droguerijah se dobiva **Bouillon-Extract** Ko dišava za jed nepresegljivo zaradi dobrega ukusa in nizke cene.

Daje najedenkrat, ne da bi se kaj pridejalo, izvrstno mesno juho. **Maggi's**

Marke: Extractum Purum, Auz Fines Herbes und Trüffel-Würze.

Fine moke za juho iz sočivja.

Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske obénikoristne družbe.

● Osrednja zaloga: **Wien, I., Jasomirgottstrasse 6.** ●

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Michelic, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902-14)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne.“